

"Türk dünyasında gənc nəslin yaşadığı ölkələrdə məktəblərdə öz ana dilində təhsil almaq imkanı olmalıdır". Bunu Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev ötən il noyabrın 11-də Səmərqənddə keçirilən Türk Dövlətləri Təşkilatının IX Zirvə görüşündəki çıxışında bəyan edib.

Dövlət başçısının bu fikri yaddaşımızı bir qədər təzələmək üçün sanki bir təkən oldu. Azərbaycanlıların daha kompakt yaşadığı Güney Azərbaycanını göz önünə gətirdik. Quzeydə hələ də yetərinə tanınmayan Güney barədə düşüncələrimizin fonunda onun ədəbiyyatını, nəsrini, poeziyasını, yazar soydaşlarımızın mücadiləsini ifadə edən nümunələri xatırladıq.

Qəzetimizdə "Güneydən səslər..." rubrikası altında Güney ədəbiyyatının, folklorunun, mədəniyyətinin, incəsənətinin ən gözəl nümunələri ilə oxucularımızı da tanış edirik.

MƏLİHƏ ƏZİPUR

1979-cu ildə Əhər şəhərində doğulub. Sonralar ailəsi Təbrizdə məskunlaşdığından burada boya-başa çatıb. İbtidai və orta məktəbi də elə Təbrizdə bitirib. 2002-ci ildə Təbriz Universitetinin Psixologiya fakültəsindən məzun olub. Daha çox oxumaq və yeni-yeni sahələrdə özünü sınamaq, xalqına daha çox faydalı olmaq amacıyla qəzetçilik - jurnalistika məktəbində də dərslər almağa başlayıb. Bundan sonra, Təbrizdə ayırı-ayrı qəzet və dərgilərlə əməkdaşlıq edib, bir sıra maraqlı mövzularda yazdığı dərin məzmunlu məqalələrlə oxucuların diqqətini çəkib və rəğbətini qazanıb.

"Yağmur", "Dəmir sevgi", "Ağ gecə", "14 qələm bəzənmiş Ay", "Su pıçılısı", "Yasaq duyğular", "Göy gözlü Tannı" və "Mənə bir küçə bağışla" kimi Təbriz və Bakıda çap olmuş türkçə şeir kitablarının müəllifidir.

Əlbəttə ki, zaman, tərsə geyib başmağını.

Yoxsa, duyardınız

Qurdumuzun səsi necə uzanır

Altaylardan Balkanlara...

Görərdiniz, qartallarımız necə aslan avlayır!

Göllərimiz, necə nəhəng yaşadır bağrında...

Görərdiniz,

Atlarımız, hələ də dənizdən çıxır

Bizim, ulu Tüküstan çölündə - at belində

Qızıl səhifələrimiz artırmağımız üçün

Qoca tarix kitabına...

Başa düşürük

Bic fəlsəfəniz, ölümdən süd əmir...

Bu bizik!

TÜRK oğlu TÜRK!

Oğuz xaqan, Alp ər tunqa, Tomris,

Atıla, Babək, Atatürk!..

ALİŞIQ MƏHƏMMƏD İBADİ-QARAXANLI

1979-cu ildə Təbrizdə dünyaya göz açıb. Orta məktəbi bitirdikdən sonra əsgəri xidmətdə olub. Kiçik yaşlarından Aşıq Əli İbadinin tövsiyəsi ilə ana dilini öyrənməyə, doğma türkçədə şeirlər yazmağa

başlayıb. Alışığın ilk şeiri 1994-cü ildə çap olunub. Şair deyir ki, mən o zamanlar dilimizi, ədəbiyyatımızı öyrənərkən ədəbiyyatımızın parlaq ulduzları Əli Daşqın, diktör Yəhya Şeyda kimi ustadlarla tanış oldum və bundan son dərəcə təsirləndim. Alışığın şeirləri bir çox mətbu orqanlarında çap olunmuş, oxucuların dərin rəğbətini qazanmışdır. Bu gün Alışığın heca vəznində, oxunaqlı, ahəngdar səslənən şeirləri el məclislərində, toy-düyündə aşıqların dilindən düşmür, xalqın məhəbbətini qazanır.

Oğlum

*Sürüdən ayrılıb azan qoyunu,
Qurdlar parçalayıb, bil yeyər, oğlum.
Taleyinin quşun əldən uçurandan,
Döyər təpəsinə, dərd yeyər, oğlum.*

* * *

*Oğurluq mal dağda olsa talanar,
Pak insan pir olar, duz tək yalanar,
Namərd boyun bəslər, arsız dolanar,
Dərdin xınabası mərd yeyər, oğlum.*

* * *

*Alışiq tək alış, sönsən qəmin yol!
Bilmədiyin işə qoymagınən qol!
Sən öz kölgəndən də ehtiyatlı ol!
Ağacı içindən qurd yeyər oğlum.*